

In het nieuws: strengere antibioticarichtlijnen. Deel 2

Hoe ontstaat antibioticaresistentie? Als een bacterie met een antibioticum wordt behandeld, maar hij overleefd de behandeling, dan krijgt hij de mogelijkheid zich aan te passen. Hij kan leren de antibiotica af te breken of zich ertegen te beschermen waardoor hij niet langer vatbaar meer is voor dat antibioticum.

Door Monique Carton
Dierenkliniek 't Spoor

Vaak ligt het probleem of in een te lage dosis (dit kan voorkomen als het antibioticum eerst verpulverd wordt alvorens gegeven), een verkeerd antibioticum (de bacterie is niet gevoelig voor het gekozen antibioticum) of een verouderd medicijn (het antibioticum is niet krachtig genoeg meer). Het kan ook zijn dat de kuur niet voldoende lang is geweest of niet gegeven is in de frequentie waarin deze voorgeschreven is of niet afgemaakt is door de gebruiker. Daarnaast wordt er soms te makkelijk naar antibiotica gegrepen; ook bij virale aandoeningen wordt soms antibiotica voorgeschreven, terwijl antibiotica niet werken tegen virussen. Het probleem gaat dan niet over bacteriën die

toevallig in de buurt zijn zonder dat ze problemen geven en resistent kunnen worden.

Wat kan ik zelf doen om antibioticaresistentie te voorkomen? Ten eerste de kwaal altijd eerst laten zien alvorens een antibioticum te gaan gebruiken, dan kunnen we zien of het wel veroorzaakt wordt door een bacterie en de soort antibioticum en de lengte van de kuur correct bepalen. Ten tweede moet men zich altijd goed aan de hoeveelheid, de duur en de frequentie (bijvoorbeeld tweemaal daags met twaalf uur tussentijd) van de kuur houden.

Zelfs als er al geen symptomen meer te zien zijn (de laatste paar bacteriën kunnen op de achtergrond nog aanwezig zijn). Verpulver het antibioticum

niet, er bestaat dan het gevaar dat er veel gruis op het aanrecht terecht komt en het huisdier daardoor een te lage dosering krijgt. Ten derde kunt u antibiotica bevattende zalven beter aan het einde van de behandeling weggooien. Als u ze na een paar weken tot maanden weer gebruikt voor een aandoening, kan het zijn dat de antibiotica inmiddels verouderd is en niet krachtig genoeg, of het is niet het juiste medicijn voor de tweede kwaal. Bovendien treedt bij het gebruik van zalven altijd besmetting van het flesje op met bacteriën van de eerste kwaal. Die bacteriën hebben ondertussen in het flesje de kans gekregen resistentie op te bouwen en u zalft ze de tweede keer op uw huisdier.

Er bestaat de mogelijkheid uw huisdier op de laatste dag van de antibioticakuur gratis op controle te laten komen. Zo kunnen we bepalen of de antibiotica daadwerkelijk voldoende lang gegeven zijn. Dat voorkomt dat de klacht terugkomt en voorkomt antibioticaresistentie. De toekomst? Er zijn al verschillende antibiotica die niet meer bij dieren gebuikt mogen worden. Er zijn zelfs enkele antibiotica die bij mensen enkel in 'noodgevallen' mogen worden ingezet. Ook zijn er verschillende antibiotica die enkel nog na laboratoriumonderzoek mogen worden ingezet. In de toekomst zal er voor meer, en misschien zelfs voor alle antibiotica, eerst laboratoriumonderzoek uitgevoerd moeten worden alvorens we antibiotica mogen voorschrijven.

Vorige keer was in deel 1 meer te lezen over bacteriën en antibiotica

dierenkliniek 't SPOOR
Oisterwijk

**Het 1e deel van dit artikel gemist?
Kijk op onze website!**

**drs. Monique Ebbens-Carton
& drs. Danielle Claessens**

Inloop spreekuren

maandag t/m vrijdag

- 9:00 uur tot 10:00 uur
- 18:00 uur tot 19:00 uur

woensdag (extra spreekuur)

- 13:30 tot 14:30 uur

Op afspraak

maandag t/m vrijdag

- 9:00 tot 19:30 uur

zaterdag

- 10:00 uur tot 12:00 uur

Joannes Lenartzstraat 29

5061 HP Oisterwijk

013 - 590 22 28

info@dierenkliniektspoor.nl

www.dierenkliniektspoor.nl

Volg dierenkliniektSpoor op

